

## KO JE KO

**Nikita Bakšani** (*Nikkitha Bakshani*), diplomirala engleski jezik i književnost na Koledžu Skidmor. Urednica je u onlajn magazinu *The Morning News* i frilenser.

**Dragoslava Barzut** (1984, Crvenka), završila je komparativnu književnost u Novom Sadu. Autorka je zbirke priča *Zlatni metak* (2012) za koju je dobila Nagradu „Đura Đukanov“ (2011). Za priču „Najduži je poslednji sat plus bonus track“, dobila je prvu nagradu na regionalnom konkursu za kratku priču „Izvan koridora“ (2011). Bila je u uredništvu zbornika nove novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Uredila je zbornik lezbejskih kratkih priča sa prostora bivše Jugoslavije *Pristojan život* (2013). Za roman *Papirne disko kugle* (2017) dobila je Nagradu „Anđelka Milić“ za 2018. godinu. Živi u Beogradu.

**Dragana Bojanić Tijardović** (1957, Feketić), diplomirala na Odseku za filozofiju i Odseku za srpskohrvatski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Ljubljani. Radila kao nastavnik srpskohrvatskog jezika i etike u Kopru (Slovenija). Od 1982. do 1991. bila prevodilac–lektor u slovenačkoj redakciji Prevodilačke službe Saveznih organa u Beogradu. Objavljivala prevode poezije i proze sa slovenačkog i italijanskog (Luidi Pirandelo, Dačia Maraini) jezika na srpski i sa srpskog na slovenački jezik u književnim časopisima u Sloveniji, na *ARS programu* Radio Slovenije, Srbiji, Crnoj Gori, BiH. Prevela roman Dragana Velikića *Bonavia* na slovenački, a na srpski *Teorije savremenog teatra i performansa* (Aldo Milohnić) i romane Gorana Vojnovića *Jugoslavija moja dežela* i *Smokva*, Maruše Krese *Da li se plašim?*, Mihe Macinija *Izbrisana* i *Detinjstvo*, Dina Bauka *Kraj. Ponovo...* Živi i radi u Beogradu kao prevoditeljka i sudski tumač za slovenački jezik.

**Tihomir Brajović** (1962, Podgorica), profesor Južnoslovenske komparatistike i Pregleda južnoslovenskih književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bavi se književnom kritikom, istorijom i teorijom književnosti. Živi u Beogradu. Objavio je

sledeće knjige: *Gladi* (1982), *Kontroverzni metatekst* (1992), *Poetika žanra* (1995), *Reči i senke: Izbor iz transsimbolističkog pesništva devedesetih* (1997), *Od metafore do pesme* (1998), *Teorija pesničke slike* (2000), *Oblici modernizma* (2005), *Identično različito* (2007), *Kratka istorija preobilja* (2009), *Zaborav i ponavljanje: Ambivalentno lice moderniteta u romanu Na Drini ćuprija* (2009), *Fikcija i moć: Ogledi o subverzivnoj imaginaciji Ive Andrića* (2011), *Komparativni identiteti* (2012), *Narcisov paradoks: Preoblem pesničke samosvesti i srpsko pesništvo modernog doba* (2013), *Groznica i podvig: Ogledi o erotskoj imaginaciji u književnom delu Ive Andrića* (2015). Živi u Beogradu.

**Vilijam H. Gas** (*William Howard Gass*; 1924, Fargo, Severna Dakota – 2017, Juniverziti Siti, Mizuri, SAD), američki prozaista, esejista, kritičar i profesor filozofije. Diplomirao je filozofiju na Koledžu Kennon, a doktorirao na Univerzitetu Konnel. Najvažnija dela: proza – *Omensetter's Luck* (1966), *In the Heart of the Heart of the Country* (pet priča, 1968), *Willie Masters' Lonesome Wife* (ilustrovana novela, 1968), *Culp* (1985), *The Tunnel* (1995), *Cartesian Sonata and Other Novellas* (četiri novele, 1998), *Middle C* (2013), *Eyes* (dve novele, četiri priče, 2015); esejistika – *Fiction and the Figures of Life* (1970), *On Being Blue: A Philosophical Inquiry* (1976), *The World within the Word* (1978), *Habitations of the Word* (1984), *Finding a Form: Essays* (1997), *Reading Rilke: Reflections on the Problems of Translation* (1999), *Tests of Time* (2002), *Conversations with William H. Gass* (2003), *A Temple of Texts* (2006), *Life Sentences* (2012). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja.

**Radmila Gikić Petrović** (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinje), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim

piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkini krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016) i *Kritika pamćenja* (2017). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“. Živi u Novom Sadu.

**Masimo Deci** (Massimo Gezzi; 1976, Sant'Elpidio a Mare, Italija), trenutno živi u Luganu, gde predaje italijanski u liceju. Objavio sledeće zbirke poezije: *Il mare a destra* (2004), *L'attimo dopo* (2009), *Numero dei vivi* (2015), *Uno di nessuno* (2016), te trojezično izdanje svoje poezije *In altre forme/ En d'autres formes/ In andere Formen* (2011). Dobitnik više značajnih književnih nagrada.

**Milan Đorđević** (1978, Srbobran), diplomirao je na Odseku za filozofiju Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavljivao je tekstove u časopisima: *Republika*, *Agrafa*, *Nova misao*, *Polja*, *Braničevo*, *Enheduana* i *Alia Mundi*. Korednik je godišnjeg srpsko-mađarskog zbornika radova iz lokalne istorije pod naslovom *Srbobran – Szenttamás: iz naše zajedničke prošlosti*, kao i dvojezične knjige izabranih pesama Milana Đunderškog pod naslovom *Pesnik je poput Prometeja – A költő akár Prométheusz*. Na njegovu inicijativu Narodna biblioteka Srbobran ustanovila je pesničku nagradu „Milan Đunderški“ za srednjoškolsku i studentsku omladinu koja poeziju piše na srpskom i mađarskom jeziku. Autor je knjige *Rokenrol u opštini Srbobran*.

**Branislav Živanović** (1984, Novi Sad), osnovne i master studije završio je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju, esej i književnu kritiku. Objavio je četiri knjige poezije: *Pogledalo* (2010), *Crno svetlo* (2012), *Sidro* (2017) i *Pesma galiota* (2019). Dobitnik je Brankove nagrade (2010) i Nagrade „Novica Tađić“ (2019). Jedan je od urednika portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju, *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.

**Nina Živančević** (1957, Beograd), spisateljica i prevoditeljka. Objavila je sledeće knjige poezije: *Pesme* (1982), *Mostovi koji rastu* (1984), *Gledajući knjige nezavisnih izdavača* (1985), *Duh renesanse* (1989), *Pesnički divan* (1995), *Minotaur i lavirint* (1996), *Slovo Pi* (2004), *Krajem veka* (2006), *Isclenjenje* (2011) i *Umetnost hvatanja bumeranga: izabrane i nove pesme* (2013). Knjige proze: *Vizantijske priče* (1995), *Prodavci snova* (2000), *Kao što već reko*h (2002), *Orfejev povratak* (2003), *Krajem veka* (2006), *Ono što se pamti* (2017), kao i knjigu razgovora *Iznenadni blesak* (2009) i studiju *Crnjanski i njegov čitalac: (receptija Crnjanskog dela u svetu)* (2012). Poezija i proza prevedena joj je na više svetskih jezika. Priredila je i prevela antologiju američke poezije *Novi Glasovi* i prevela *Priče o običnom ludilu* Čarlsa Bukovskog, *Težinu* i *blagorodnost* Simon Vej i dr. Živi u Parizu.

**Almir Zalihić** (1960, Mostar), završio je studije književnosti. Poeziju, prozu, esejistiku i književnu kritiku u listovima i časopisima objavljuje od 1980. godine. Bavi se antologičarskim radom. Zastupljen je u antologijama, čitankama, panoramama i izborima književnog stvaralaštva. Uredio je i priredio na desetine knjiga drugih autora. Živi u Sarajevu. Glavni je urednik izdavačke kuće „Zalihica“. Bio je glavni i odgovorni urednik časopisa *Život*, te časopisa *Mak*. Član je Društva pisaca BiH. Objavljene knjige: *Suhi žig* (priče, 1989), *Raseljeno lice* (poezija, 1993), *Raseljeno lice i druge pjesme* (poezija, 1994), *Pogled iznutra* (eseji, 1999), *Raseljeno lice i drukčije pjesme* (poezija, 2000), *Sasvim obična smrt* (roman, 2002), *Porodični album* (poezija za djecu i omladinu, 2003), *Rječnik sumnji* (poezija, 2005), *Imaju li zvijezde domovinu* (priče, 2007), *Iskorak iz muka* (eseji, kritike, 2010), *Lucida Calligraphy* (poezija, 2010), *Polovina predašnjeg svijeta* (poezija, 2011), *Camera obscura* (poezija, 2012), *Poetika razdešenih detalja* Amira Brke (studija, 2016).

**Uroš Zupan** (1963, Trbovlje, Slovenija), diplomirao je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Objavljene knjige poezije: *Sutre* (1991), *Reka* (1993), *Odpiranje delte* (1995), *Nasledstvo* (1998), *Drevo in vrabec* (1999), *Nafta* (2002), *Lokomotive* (2004), *Jesensko listje* (2006), *Copati za hojo po Kitajski* (2008) i *Oblika raja* (2011). Autor je knjiga eseja: *Svetloba znotraj pomaranče* (1996), *Pesem ostaja ista (Življenje v glasbi)* (2000), *Pešec* (2003), *Čitanka Panini* (2007), *Rilke proti Novim fosilom*

(2009) i *Visoko poletje na provincialnih bazenih* (2011). Preveo je knjigu izabranih pesama Jehude Amihaja *Ura milosti* (1999), knjigu pesama američkog pesnika Bilija Kolinsa *Kidanje snega z Budo* (2010) i delimično knjigu američkog pesnika Džona Ešberija *Avtoportret v konveksnem ogledalu* (2004) kao i knjigu crnogorskog pesnika Pavla Goranovića *Knjiga prividov* (2006). Dobitnik je nagrade Slovenskog sajma knjiga, nagrade Zlata ptica, nagrade Prešernovog sklada, plakete Tončke Čeč, Jenkove nagrade i Zupančičeve nagrade, kao i inostranih nagrada: Majska rukovanja (Titograd 1990, Jugoslavija), Herman Lenz – Preis (Langenburg 1999, Nemačka) i Premio della VI Edizione del Festival Internazionale di Poesia (Đenova 2000, Italija). Živi kao slobodni književnik u Ljubljani.

**Mateja Jurčević** (1995, Vinkovci), studira komparativnu književnost i kroatistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Dobitnica je Nagrade „Goran“ za mlade pesnike za 2016. godinu. Nagrađeni rukopis, *Paranoja*, objavljen je 2017. pod nazivom *Bijela vrata*. Pesme je, takođe, objavljivala u časopisima *Tema* i *Eckermann*, te na portalu *FictionPlayGrounds*. Piše književnu kritiku za portal *Books.hr*. Članica je književne grupe *Prirok*.

**Nataša Kampmark** (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Trilica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Melburnu.

**Vladimir Kopicl** (1949, Đeneral Janković), završio je studije književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je knjige poezije: *Aer* (1978), *Parafrazе puta* (1980), *Gladni lavovi* (1985), *Vapaji & konstrukcije* (1986), *Pitanje poze* (1992), *Prikaze – nove i izabrane kratke pesme* (1995), *Klisurine* (2002), *Pesme smrti i rasonode* – izabrane i nove pesme (2002), *Smernice* (2006), *Promašaji* (2008), *Sovin izbor* – nove i izabrane pesme (2008), *27 pesama: tenkovi & lune* (2011), *Nesvršeno* (dvojezično izdanje, 2011), *Tufne* – izabrane pesme (2013), *H&Q* (2013), *Format zveri* (2015), kao i knjige eseja: *Mehanički patak, digitalna patka* (2003), *Prizori iz nevidljivog* (2006) i *Umetnost i propast – transkulturalna naklapanja*

(2018). Priredio je i preveo više zbornika i antologija: *Telo umetnika kao subjekt i objekt umetnosti* (1972, sa Anom Raković), *Trip – vodič kroz savremenu američku poeziju* (1983, sa Vladislavom Bajcem), *Novi pesnički poredak – antologija novije američke poezije* (2001, sa Dubravkom Đurić), *Vrata panike – telo, društvo i umetnost u mreži tehnološke derealizacije* (2005), *Milenijumski citati* (2005), *Tehnoskepticizam* (2007) itd. Dobio je Brankovu nagradu za prvu knjigu pesama (1979), Sterijinu nagradu za pozorišnu kritiku (1989), Nagradu DKV za knjigu godine (2003), Nagradu „Stevan Pešić“ (2003), Nagradu ISTOK–ZAPAD (2006), Disovu nagradu za pesnički opus (2008) i Nagradu „Desanka Maksimović“ za pesničko delo i doprinos razvoju srpske poezije (2011). Živi u Novom Sadu.

**Agostino Kornali** (Agostino Cornali; 1983, Milano, Italija) Završio klasične studije na Univerzitetu u Milanu, gde radi kao docent. Objavio zbirku: *Questo spazio può essere nostro* (2011). Zastupljen u antologiji *Post '900, lirici e narrativi* i kolektivnom izdanju *Tredicesimo quaderno italiano* (2017), sa zbirkom *Ured za pogranične oblasti*. Živi u Bergamu.

**Dinko Kreho** (1986, Sarajevo), autor je pesničkih knjiga *Ravno sa pokretne trake* (2006), *Zapažanja o anđelima* (2009) i *Simptomi* (2019), kao i esejističke knjige *Bio sam mladi pisac i drugi eseji o književnom polju* (2019), te koautor (s Darijem Bevandom) radio-dramskog serijala *Bezdrov* (2013). U štampanim i elektronskim medijima objavljuje književnu kritiku, esejistiku i kratku prozu. Bio je član uredništva dvonedeljnika za kulturu i društvena pitanja *Zarez*. Živi u Zagrebu.

**Klaudija Kroko** (Claudia Croco; 1987, Napulj, Italija), diplomirala je na humanističkim studijama Univerziteta u Trentu. Napisala knjigu o italijanskoj poeziji dvadesetog veka (*La poesia italiana del Novecento. Il canone e le interpretazioni*). Zastupljena u kolektivnom izdanju *Tredicesimo quaderno italiano* (2017), s uvodom Masima Đecija. Sarađuje s časopisima *Le parole e le cose*, *L'Ulisse*, *Semicerchio*. Član redakcije *Ticcontre. Teoria Testo Traduzione*.

**Jelena Lalatović** (1994, Beograd) je književna kritičarka i aktivistkinja. Osnovne i master studije završila je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti,

gde je trenutno na drugoj godini doktorskih studija. Zaposlena je kao istraživačica pripravnica u Institutu za književnost i umetnost, gde radi na projektu „Uloga srpske periodike u formiranju književnih, kulturnih i nacionalnih obrazaca“. Jedna je od osnivačica udruženja književnih kritičarki *Pobunjenice čitateljke*. U koautorstvu sa Hristinom Cvetičanin Knežević napisala je *Priručnik za upotrebu rodno osetljivog jezika*.

**Antonio Lanca** (Antonio Lanza; 1981, Paterno, Italija), objavljuje u onlajn časopisima *EstroVerso*, *Carteggi Letterari*, *Via Lepsius*, *Atelier*. Zastupljen u prvom *Quadernetto di poesia contemporanea 4x10* i *Tredicesimo quaderno italiano* (2017), s poemom *Etnapolis*, koju predstavlja Fabio Pusterla.

**Jan Lebenštajn** (Jan Lebenstein; 1930, Brest, Belorusija – 1999, Krakov, Poljska), veoma značajan poljski slikar i grafičar. Bavio se originalnom varijantom figurativnog slikarstva, uključujući u njega nadrealističke i apstraktne elemente. Veoma cenjen i kao ilustrator knjiga. Ilustrovao je više biblijskih knjiga, posebno *Apokalipsu*. Živeo je dugo u Francuskoj, mada se nije smatrao emigrantom. U mnogo čemu bili su mu bliski ličnost i slikarstvo Leonor Fini. Bio je i prijatelj Konstantija-Kota Jelenjskog, životnog partnera Fini, veoma cenjenog likovnog kritičara i intelektualca.

**Natalija Ludoški** (1966, Perlez), književnost je završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde je magistrirala („Književna kritika u delu Slobodana Jovanovića“) i doktorirala („Književnokritičko i naučno delo Mladena Leskovca“). Objavila je knjige *Slobodan Jovanović kao književni kritičar* (2008), *O Mladenu Leskovcu: ogledi, članci, prepiska* (2011), *Književna ogledanja Mladena Leskovca nad piscima savremenici* (2015) i priredila knjigu Mladena Leskovca *Izbor iz dela* (2017). Metodičke radove, književnokritičke i književnoistorijske ogledе objavljuje u periodici. Zaposlena je u Zrenjaninskoj gimnaziji. Živi u Novom Sadu.

**Ljiljana Maletin Vojvodić** (Novi Sad), završila studije književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Članica je Srpskog književnog društva i Društva književnika Vojvodine. Piše romane, pripovetke, putopise, eseje i tzv. umetničke knjige/ knjige umetnika. Učesnica je internacionalnih residen-

cijalnih i istraživačkih projekata u Japanu, Rusiji, Austriji, Španiji, Portugaliji, Francuskoj, Latviji, Finskoj, Švedskoj, Finskoj, Norveškoj, na Islandu i Grenlandu. Nagrađivana je za svoj književni rad: Nagrade Andra Gavrilović i Milutin Uskoković, stipendije Ministarstva inostranih poslova Austrije i Finske, Ambasade Norveške i Finske, norveške literarne agencije NORLA, EU Japan Festa iz Tokija, Muzeja Upernavik na Grenlandu i dr.

**Franka Mančineli** (Franca Mancinelli; 1981, Fano, Italija), objavila zbirke *Mala krana* (2007), *Pasta madre* (2013), *A un'ora di sonno da qui* (2018) i knjigu poetskih proza *Libretto di transito* (2018) koja je izašla i na engleskom u prevodu Džona Tejlora. Zastupljena u Einaudijevoj antologiji *Nuovi poeti italiani 6* i kolektivnom izdanju *Tredicesimo quaderno italiano* (2017), s uvodom Antonele Anede.

**Nebojša Marić** (1978), diplomirao je na Grupi za opštu književnost i teoriju književnosti Filološkog fakulteta u Beogradu, master iz oblasti moderne američke književnosti i popularne kulture odbranio na Grupi za anglistiku. Od 2007. do 2009. urednik veb portala za popularnu kulturu *Popboks*. Objavljivao prevode (tekstove Dž. Hilis Milera i Stenlija Fiša) iz oblasti teorije književnosti u brojnim književnim časopisima. Preveo i knjigu Ejdrjana Pula *Tragedija: sasvim kratak uvod* (2011).

**Jasna Melvinger** (1940, Petrovaradin), pesnikinja, prozaista i lingvista. Studije južnoslavenskih jezika i jugoslovenske književnosti završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gdje je magistrirala, a doktorirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Do 1977. radila je u Novom Sadu, potom je na osječkom Pedagoškom fakultetu do 1991. bila profesorica hrvatskoga književnoga jezika. Od 1964. objavljuje naučne radove iz područja lingvističke stilistike i poetike te gramatike i leksikologije. Napisala je više udžbenika za osmogodišnju, srednju školu i sveučilište te na desetine znanstvenih radova iz lingvističke stilistike i poetike, sintakse standardnoga hrvatskog jezika, istorije hrvatskog književnoga jezika, frazeologije, terminologije i dr. Objavila: *Vodeni cvet* (1958), *Sve što diše* (1963), *Tako umiru starice* (1967), *Svet i svetlost* (1971), *Pet sestara* (1972), *Visoke strane ležaja* (1979), *Sintaksa i semantika infinitiva u hrvatskom književnom jeziku* (disertacija, 1981), *Avans za danas* (1986), *Ljubavni*

soneti (1989), *Ta renesansa, ne još kao posljednja šansa* (2002), *Moderna i njena mimikrija u postmoderni* (2003), *Vozelnica: izabrane i nove pesme* (2004), *Vaga s anđelima* (2005), *Dunavska klepsidra* (2006), *Vaga s anđelima* (2008). Za svoj rad primila je više priznanja, između ostalih, Oktobarsku nagradu grada Novog Sada (1973), povelju „Visoka žuta žita“ (2006), Goranov vijenac (2008), odličje Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića (2009). Živi u Petrovaradinu.

**Uroš Miloradović** (1974, Beograd), diplomirao je opštu književnost sa teorijom književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Pisao je za *Vreme* i prevodio za *Peščanik*. Od 2007. živi u Austriji, gde je objavio nekoliko priča na nemačkom. Po zanimanju bibliotekar.

**Jelena S. Mladenović** (1984, Kruševac), doktorantkinja filologije na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Nišu, gde radi kao asistentkinja na Departmanu za srpsku i komparativnu književnost. Oblast njenog užeg naučnog interesovanja je srpska književnost 20. veka, odnosno savremena srpska književnost. Učesnica je brojnih naučnih skupova u zemlji i inostranstvu i objavljuje radove u naučnim časopisima i zbornicima. Živi u Nišu.

**Danijele Orso** (Daniele Orso; 1982, Monfalcone, Italija), zastupljen je u kolektivnom izdanju *Tredicesimo quaderno italiano* (2017), s uvodom Falavija Santija i zbirkom *Noseći zidovi*. Objavio knjige poezije *L'estate in provincia* (2013) i *La difesa dell'armata rossa* (2018). Sarađuje s časopisima *Officina*, *Poesia*, *Nuovi Argomenti*.

**Stefano Pini** (Stefano Pini; 1983, Treviljo, Italija), umetnički je direktor festivala poezije i video-poezije *Trevigliopoesia*. Objavio knjigu poezije *Anatomia della fame* (2012). Zastupljen u kolektivnom izdanju *Tredicesimo quaderno italiano* (2017), s uvodom Mila De Anđelisa i zbirkom *Sentimentale Jugend*.

**Eni Pru** (Edna Annie Proulx; 1935, Norič, Konektikat), diplomirala je istoriju na Univerzitetu Vermont, a magistrirala i doktorirala na Univerzitetu Džordž Vilijams (danas Univerzitet Konkordija) u Montrealu. Više od trideset godina živela je u Vermontu, putujući širom Amerike, ali i Evrope, Australije, Novog Zelanda. Od 1995. živi u Vajomingu,

provodeći deo godine u severnom NJufauldendu. Pisanjem se počela baviti kao novinarka, sarađujući sa raznim časopisima, a njenim prvim literarnim delom smatra se kratka naučnofantastična priča "The Customs Lounge", objavljena u septembarском broju časopisa *If* 1963. Od kraja sedamdesetih sarađivala je u časopisu *Gray's Sporting Journal*, gde je povremeno objavljivala i kratke priče. Njena prva zbirka priča *Heart Songs and Other Stories* izašla je 1988. Usledili su romani *Postcards* (1992), pa *Shipping News* (1993; srp. prevod *Lučke vesti*, „Agora“, 2010), zbirke priča *Accordion Crimes* (1996) i *Close Range: Wyoming Stories* (1999), roman *The Old Ace in the Hole* (2002), te drugi deo vajominskih priča *Bad Dirt* (2004), a 2008. pojavio se i njihov treći nastavak *Fine Just the Way It Is* (srp. prevod *Potaman*, „Agora“, 2010). Objavila je i knjigu memoara *Bird Cloud: A Memoir* (2011), kao i roman *Barkskins* (2016). Jedna od najuglednijih savremenih američkih prozaika i dobitnica brojnih književnih nagrada. Za roman *Lučke vesti* 1994. dobila je Pulicera, roman je kasnije ekranizovan. Široj publici, i to na svetskom nivou, postala je poznata zahvaljujući ekranizaciji priče „Planina Broukbek“ iz 2005. u režiji Anga Lija. Film je nominovan za osam oskara (osvojio je tri: za najbolju režiju, najbolji adaptirani scenario i originalnu muziku), a osvojio je i Zlatne globuse za najbolji film dramskog žanra, scenario, originalnu pesmu i režiju.

**Jelena Radovanović** (1972, Bor), diplomirala na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Živi u Nemačkoj od 2002. godine i bavi se prevodištvom i predavanjem jezika odraslima na institutima za učenje stranih jezika. Objavljene knjige poezije: *Povremeni prekidi sa zujanjem* (2000), *Sitne iznutrice* (2002), *Džibra* (2006) i *Otvoreni prelo-mi* (2012).

**Biserka Rajčić** (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. Bavi se prevodenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politikologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006), *Imago Poloniae* (2014), *Pisma iz Poljske* (2018) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio-



drama s CD-om), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo, između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

**Draginja Ramadanski** (1953, Senta), piše studije, eseje, članke i prikaze, prevodi s ruskog, mađarskog i engleskog. Magistrirala i doktorirala na narativnim strategijama V. Rozanova, odnosno F. Dostojevskog. Od 1980. prati određene stvaraoce iz ruske književnosti, prevodeći i komentarišući njihova dela (M. Baškircева, F. Sologub, V. Šklovski, M. Cvetajeva, esejistika M. Epštejna i A. Genisa, predstavnici ruskog konceptualizma, poezija J. Brodskog, teorijska produkcija J. Tinjanova itd.). Objavljena studija: *Sneško u tropima – prevođenje s lica na naličje* (2011) i knjiga proze *Ili ne* (2017). Predaje na Katedri za rusistiku u Novom Sadu.

**Ana Ristović** (1972, Beograd), diplomirala je srpsku književnost i jezik s opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je pesničke knjige: *Snovidna voda* (1994), *Uže od peska* (1997), *Zabava za dokone kćeri* (1999), *Život na razglednici* (2003), *Oko nule* (2006), *P. S.* (izabrane pesme, 2009), *Meteorski otpad* (2013), *Nešto svetli – izabrane i nove pesme* (2014), *Čistina* (2015), *Izabrane pesme* (2019) i *Ruke u rukama* (2019). Dobitnica je Brankove nagrade, nagrada „Branko Miljković“ i „Milica Stojadinović Srpkinja“, nagrade sajma knjiga u Igalu, Disove nagrade, kao i nemačke nagrade „Hubert Burda“ za mlade evropske pesnike. Pesme su joj prevedene na brojne jezike i zastupljene u više domaćih i stranih antologija. Prevodi sa slovenačkog i engleskog jezika. Živi u Beogradu.

**Avital Ronel** (Avital Ronell; 1952, Prag), svetski priznata filozofkinja i profesorka nemačkog jezika i komparativne književnosti na Univerzitetu u NJu-jorku. Doktorirala je filozofiju na Princetonu. Objavljene studije: *Dictations: On Haunted Writing* (1986), *The Telephone Book: Technology – Schizophrenia – Electric Speech* (1989), *Crack Wars: Literature, Addiction, Mania* (1992), *Finitude's Score: Essays for the End of the Millennium* (1994), *Stupidity* (2002), *The Test Drive* (2005), *American philo: Entretien avec Anne Dufourmantelle* (2006), *Life Extreme: An Illustrated Guide to New Life* (2007), *The ÜberReader: Selected Works of Avital Ronell* (2008), *Loser Sons: Politics and*

*Authority* (2012), *Complaint: Grievance among Friends* (2018).

**Peter Semolić** (1967, Ljubljana), studirao je opštu lingvistiku i sociologiju kulture na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Piše poeziju, dramaskie tekstove, eseje, prevodi sa engleskog, francuskog, srpskog i hrvatskog jezika. Objavio je petnaest samostalnih pesničkih zbirki, roman za decu, uprizoreno je više njegovih radio igara, a u sezoni 2015/16 i njegova pozorišna igra *Lift*. Dobitnik je nekoliko književnih nagrada, između ostalih Jenkove nagrade (1997), Nagrade „Kristal Vilenice“ (1998), Nagrade Prešernovog sklada (2001) kao i Nagrade „Velenjica – čaša nesmrtnosti“ (2016) za decenijski vrhunski pesnički opus. Sa Katjom Kuštrin osnovao je *Kulturno umetniško društvo Poiesis* u kojem učestvuje u uređivanju internet strane društva i urednik je društvene književne edicije. Živi u Ljubljani kao slobodni književnik.

**Tijana Sladoje** (1989, Sarajevo), diplomirala je i masterirala na Odseku za engleski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Beogradu.

**Nataša Srdić** (rođ. Miljković, 1984, Smederevo), diplomirala je na Katedri za engleski jezik i književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, na kom je odbranila i doktorsku tezu *Naučna i umetnička istina u fikciji Džona Banvila*. Uglavnom se bavi književnim prevođenjem s engleskog na srpski i sa srpskog na engleski jezik. Prevodila je knjige i priče Bernarda Meklavertija, Dejvida Bruksa, Rodža Glasa, Kloda Lalumijera, Morisa Džija, Srdana Srdića i Bojana Babića. Živi u Kikindi.

**Srdan Srdić** (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović“ iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom

čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta [www.bestseler.net](http://www.bestseler.net), a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013) i *Srebrna magla pada* (2017), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

**Marija Stojanović** (1974, Beograd), diplomirala je na Katedri za dramaturgiju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu. Kao dramaturg sarađivala je s nekim beogradskih profesionalnih pozorišta. Piše poeziju i drame, a ponekad i filmske i televizijske scenarije, te pesme za muziku savremenih kompozitora. Objavila je knjige pesama: *Drugi grad* (2004) i *Ja da nisam ja* (2009), drame: *Pacolovac*, *Sigurna kuća*, *Gvozdena cipele*, *Petar Pan*, *Pista za Šeherezadu* i druge; radio-dramu *Cveće*; muzičko-scenska dela: *Narcis i Eho*, *Tesla – totalna refleksija* i druga; dečja pesma, slikovnica *Eva i flamingo* (2018). Prevodi s engleskog i srpskog jezika, između ostalog i savremene dramske tekstove (Kejn, Kušner, Krimp, Stopard, Harover, La Bjut, Marković, Srblijanović, Pelević i mnogi drugi), mjuzikle *Čikago* i *Kabare* itd. Živi u Beogradu.

**Srđan V. Tešin** (1971, Mokrin), književnik i novinar. Studirao je filozofiju i komunikologiju u Beogradu, a diplomirao na poetici kratke priče. Objavio je sledeće knjige: *Coated brain/Pohovani mozak* (drama, 1996), *Sveto Trojstvo Georgija Zecowskog* (poezija, 1997), *Sjajan naslov za pantomimu* (priče, 1997), *Antologija najboljih naslova* (roman, 2000), *Kazimir i drugi naslovi* (roman, 2003), *Kroz pustinju i prašinu* (roman, 2005), *Kuvarove kletve i druge gadošti* (roman, 2006), *Alternativni vodič kroz Vavilon* (izabrane kolumne, 2008), *Ispod crte* (priče, 2010), *Priče s Marsa* (priče, 2015), *Gori gori gori* (roman, 2017) i *Moje* (roman, 2019). Priredio je nekoliko antologija, panorama i izbora kratkih priča. Knjige su mu prevedene na slovenački, makedonski i nemački jezik. Dobitnik je književne stipendije „Borislav Pekić“ i Nagrade Društva književnika Vojvodine za knjigu

godine. Zastupljen je u domaćim i inostranim antologijama i izborima iz srpske savremene književnosti. Proza mu je prevedena na francuski, engleski, nemački, poljski, češki, makedonski, mađarski, albanski i slovenački jezik. Član je Srpskog PEN centra. Živi u Kikindi.

**Volf Šmid** (*Wolf Schmid*; 1944, Teplice, Češka), nemački filolog, rusista i teoretičar književnosti, predstavnik naratološkog pristupa izučavanju književnosti. Od 1978. do 2009. godine profesor na Univerzitetu u Hamburgu, od 2009. profesor emeritus na Institutu za slavistiku Univerziteta u Hamburgu i počasni profesor univerziteta u Sankt Peterburgu. Studije i monografije Volfa Šmida, kao i njegova inicijativa za osnivanje Interdisciplinarnog naratološkog centra (ICN) Univerziteta u Hamburgu, čiji je rukovodilac, Evropske naratološke mreže (ENN) i Interdisciplinarnog naratološkog projekta *Open Narratology* i intermedijalnog časopisa *Narratorium* potvrda su značaja njegovog rada za razvoj savremenih naratoloških istraživanja. Izdajamo sledeće Šmidove radove: *Текстовое строение в повестях Ф. М. Достоевского* (1973), *Puškins Prosa in poetischer Lektüre. Die Erzählungen Belkins* (1991), *Направология* (2003, izmenjeno i dopunjeno izdanje 2008), „Narrativity and Eventfulness“ (2003), „Elemente der Narratologie“ (2005), „Апогей событийности в бра́тьях Карамазовых“ (2007), „Russische Proto-Narratologie. Texte in kommentierten Übersetzungen“ (2009), „Point of View, Perspective, and Focalization. Modeling Mediation in Narrative“ (u koautorstvu sa J. Šenertom i P. Hinom, 2009), „Отбор и конкретизация в словесной и кинематографической нарративах“ (2012), „Narratee“, „Poetic of Ornamental Prose“ (2012), „Skaz“, „Implied Author“, „Implied Reader“, „Non-temporal Linking in Narration“ (*Living Handbook of Narratology*, 2013), „Перспективы и границы когнитивной нарратологии. (По поводу работ Алана Пальмера о ‘fictional mind’ и ‘social mind’)“ (2014). Uskoro izlazi iz štampe obimna monografija (posvećena „mentalnim događajima“ u evropskim narativima, od srednjovekovlja do modernizma, na nemačkom jeziku). Na srpski jezik su prevedeni mnogi Šmidovi radovi (sa nemačkog i ruskog jezika).

**Ljiljana Šop** (1950, Bosanska Gradiška), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1976. godine bila je urednica u „Književnim novi-

nama", a od 1994. godine glavna i odgovorna urednica izdavačke delatnosti u „Srpskoj reči“ i urednica pojedinačnih izdanja u mnogim izdavačkim kućama širom zemlje. Od 1997. do 2000. godine bila zamenica Sekretara za kulturu i Sekretar za informisanje Skupštine grada Beograda. Od 2004. do 2007. godine bila je državni sekretar u Ministarstvu kulture i medija Republike Srbije. Od 1974. objavljuje u književnim listovima i časopisima mahom knji-

ževnu kritiku, eseje, putopise, kolumne... Autorka je šest knjiga i više od hiljadu bibliografskih jedinica u periodici. Knjige: *O naivnosti i nevinosti* (1995), *Velika šetnja* (1997), *Uspon do smrti* (1999), *Pisanje uz vetar* (2002), *Ekstaza s predumišljajem* (2003), *Oslo-njeni na prazninu* (2009). Dobitnica je nagrada „Milan Bogdanović“, „Dragiša Kašiković“ i „Zlatni beo-čug“. Živi u Beogradu.